

Пропонуємо Вам мистецьке красназавче дослідження про життєвий шлях та діяльність Бориса Григоровича Возницького — непересічної особистості, мистецтвознавця, академіка, Героя України, фахівця з українського мистецтва XVII-XVIII століття, лауреата Шевченківської премії, багаторічного директора Львівської галереї мистецтв, заслуженого працівника культури України та Польщі, доктора *honoris causa*.

Бібліографічний покажчик присвячено музейній та пам'яткоохоронній діяльності Бориса Григоровича, основним віхам його життя, містить інформацію про замки, які знаходились під егідою Б. Возницького, а також списки бібліографічних джерел та ресурсів мережі Інтернет.

Видання призначене бібліотекарям, вчителям, учням, студентам, а також всім, хто цікавиться життям та діями “Володаря замків”.

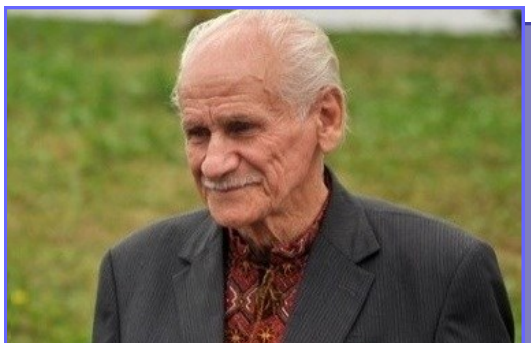
Підготувала: О. Б. Макарик,

Відповідальна за випуск : Л. А. Лугова

Легенда музейного світу

“ В житті треба спішити, на величезній швидкості. Без ременів безпеки ” .
Б. Возницький

У полон мистецького світу Борис Возницький потрапив, щойно пішов до школи. Навпроти неї, у Дубному, що на Волині, височів замок. Розшукуючи навколо підземні замкові ходи, хлопець і став дослідником. А коли вступив до Петербурзької Академії, усі курсові роботи присвячував українському мистецтву, об'їздивши чимало областей.

Його славнозвісні "рятувальні" експедиції розпочалися 42 роки тому, коли Возницький очолив Львівську картинну галерею. У той час по усьому західному регіону з тисяч храмів, перетворених на склади та комори, викидали столітні шедеври. Возницький із командою знаходили їх дуже понищеними у кущах, у рівчаках, витягали із вогню.

Лише у 60-х рр. Возницький та його однодумці привезли до Львова 12 тисяч експонатів, які сьогодні оцінюють більш як у 4 млрд. доларів. Тоді ж знайшли справжні світові сенсації - скульптури українського "Мікеланджело" - Георгія Пінзеля.

Витрачаючи усі свої відпустки, а, часто, й усю зарплату, Борис Григорович не припиняв експедицій і у 70-80-ті роки, користуючись своїм титулом відомого мистецтвознавця радянської школи.

Біографічні перипетії

“ У мене таке життя, що не знаю, де сьогодні ночуватиму... ”

Б. Возницький

Борис Возницький народився 16 квітня 1926 р. у селі Ульбарів під Дубном (Волинь). Під час Другої світової війни служив у штрафній роті радянської армії, був зв'язковим Української Повстанської Армії (УПА).

Навчався у Львівському училищі прикладного мистецтва імені Івана Труша та у Ленінградській академії мистецтв (факультет історії мистецтв).

1960-1962 рр. — заступник директора Музею українського мистецтва у Львові. З 1962 року і до останніх днів був директором Львівської галереї мистецтв. Поповнював фонди цього музею, виїжджаючи в експедиції по Західній Україні, рятував тисячі творів мистецтва. Створив нові музейні відділи, зокрема: Олеський замок (1975), Золочівський замок (1986), Підгорецький замок (1984), музей мистецтва давньої української книги (1977, 1997), музей М. Шашкевича (1986), музей

Львівської сакральної барокової скульптури 18 ст. — “Творчість Іоана Георгія Пінзеля” (1996), експозицію в колишньому палаці Потоцьких (2005), музей Михайла Дзиндри (2005). Автор путівників по Львівській галереї мистецтв, Олеському замку (1977), каплиці Боїмів (1979), музею І.Г. Пінзеля (1996), наукових досліджень про творчість живописця Й. Конзелевича, архітектора і скульптора П. Гижицького,

скульпторів І.Г. Пінзеля, Ф. Оленського, М. Полейовського. Організатор численних історико – художніх виставок, у т.ч. великої експозиції “Гетьман Іван Мазепа: Погляд крізь століття” (2003), виставки “Іван Виговський: особа і час”, “Розп’яття” (до 2000-річчя від народження Христа).

За неповними підрахунками Возницький і його співробітники врятували близько 36000 витворів мистецтва, серед яких гобелени, меблі, картини, вівтарі, мармурові і дерев’яні скульптури, предмети ужиткового мистецтва тощо. Важливість рятівної діяльності Б.Г. Возницького на теренах України кінця ХХ століття безперечна.

Борис Григорович Возницький – відомий український музейний діяч та мистецтвознавець, Герой України, заслужений працівник культури України та Польщі, лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка, премії ім. Я. Кохановського, лауреат всеукраїнської премії «Визнання», почесний, дійсний член Академії мистецтв України, доктор honoris causa Варшавської академії мистецтв, Президент Українського національного комітету Міжнародної Ради музеїв (ICOM), голова Ради директорів музеїв Львова, член ради по са-кральному мистецтву при Львівській греко-католицькій єпархії.

Загинув Борис Возницький в автокатастрофі, що сталася 23 травня 2012 року, похований на Личаківському цвинтарі у Львові.

У 2013 році «Мистецький Арсенал» започаткував Премію імені Бориса Возницького «За вагомий особистий внесок у розвиток музейної справи»

Високопреосвященний Владика Ігор (Возняк), Архієпископ Львівський сказав про Возницького словами книги мудрості: «Він за життя свого творив чудеса». Бо його відвага за минулого державного режиму, зберігати пам’ятки культури, переконувати про потребу збереження ікон, наражала на небезпеку втрати праці і не тільки. Багато хто мовчав, а Він відважно боронив багаторічні надбання народу».

Хто ж такий Борис Григорович Возницький?

«Ми в 60-х-70-х роках почали збирати те, що десь викинуто або призначене на знищення. Ми зібрали дві з половиною тисячі барокової скульптури. Жоден музей в світі не має такої збірки, дві з половиною тисячі скульптур 17-го-18-го сторіччя! Ми маємо найбільшу колекцію портрету, тисячу львівських портретів 16-го-18-го століття. В той же час як на східних землях України - всього три портрети 17-го століття. В Росії лишилися 4 портрети 17-го століття».

Б.Возницький

Хто ж такий Борис Григорович Возницький? Музейник, учений-мистецтвознавець, громадський діяч, будівничий (і будівельник), реставратор, володар і охоронець скарбів, робітник (є навіть така професія: “різноробочий”), – спочатку захотілося вибрати якесь “пряме” означення цієї постаті. Але це не так просто, бо воно обов’язково «перетикатиме» з галузі в галузь, з однієї сфери в іншу. Малоговоркий і скромний, Борис Григорович найкраще почувався не в товаристві, не за трибуною, не перед фотокамерою, а в найулюбленішій стихії – в щоденній роботі, у буденних клопотах, у найбанальнішій музейній рутині. Той, кому вперше вдавалося підглянути Возницького збоку, можливо, був розчарованим: анічогісінько від «володаря», «велетня думки і праці», дипломата-міжнародника, красномовного патріота з ореолом під поношеною кепкою... Скоріш за все – звичайна людина, зосереджена на якійсь черговій (а їх – тьма-тьменна) проблемі.

Звичайний собі майстер, котрий, мабуть, добре володіє найрізноманітнішими ремеслами, бо ось які руки спрацьовані!

Є така п’єса в українській літературі, автором якої є високоталановитий драматург Іван Кочерга, що дав своєму творові блискучу назву: «Майстри часу». Майстром часу судилося стати не багатьом нашим сучасникам: з них – Микола Колесса, Михайло Сікорський, Дмитро Павличко, Ліна Костенко... Борис Возницький у цьому ряду займає особливе місце... Тому, що він давав собі раду з «реставрацією» тієї чи іншої епохи не лише у віртуаль-ний спосіб, а й у спосіб матеріально і духовно відчутний, тобто предметний, реалістично наближений! Часом здається, що старий музейник просто-таки вихоплював з нищівної долоні забуття

шмат живісінького життя, – і це стосується будь-якої епохи: античної, княжої, козацької, а також багатьох народів і мистецтв; багатьох людських долі і особистостей.

В покинутому Нестерівському (тепер Жовківському) соборі Возницький зняв з вікон полотна, що виявилися рештками оригіналів художника з Австрії Мартино Альтомонте доби бароко. Альтомонте приїздив в замок міста Жовква, де працював на замовлення короля Яна Собеського. Зразки творів Альтомонте можна бачити в Олеському і Золочівському замках. Серед врятованих Возницьким картин – оригінали Симона Богущовича зі Львова, Андрія Стеха з міста Гданська, вище згаданого Мартино Альтомонте. В містечку Городенка Івано-Франківської області Возницький разом зі співробітниками врятували рештки дерев'яного вітваря роботи Пінзеля. Собор і вітвар були створені на замовлення мецената Миколи Потоцького, найбагатшого серед меценатів України.

З небуття до нащадків і патріотів України повернуто надзвичайні зразки мистецтва європейського рівня.

У давнину художники-живописці інколи на картині залишали власний автопортрет. Якби Борис Возницький був тільки художником, йому доводилося б залишати свій образ на дуже багатьох творах, які належать до різних епох і стилів... А воно так і є: образ славнозвісного і невтомного майстра – Майстра Часу – промовляє до нас, його сучасників, друзів, учнів, проглядаючи з брами кожного відбудованого замку, кожної реставрованої картини, кожної сторінки збереженого ним рукопису.

Борис Возницький – охоронець замків України

“ «Золоте кільце» Галичини — найважливіша справа
мого життя ” .

Б. Возницький

Саме з його ініціативи стародавні замки Галичини - Олеський, Золочівський, Підгорецький та Свірзький були об'єднані у так звану «Золоту підкову».

Олеський замок-музей

Олеський замок — пам'ятка архітектури та історії XIII–XVIII століття, розташований у смт Олесько, Буського району Львівської області. Один із найдавніших в Україні замків, імовірно, побудований одним із синів галицько-волинського князя Юрія Львовича на плато пагорба, який височить серед заплави р. Ліберція.

До 1969-го року тут практично були самі руїни. 1970 року Борис Возницький запланував відновити Олеський замок. Реставрації підлягало все. 1975 року музей було відкрито і відтоді розпочалося його нове життя: в замку і на прилеглій території створено музей-заповідник — відділ Львівської галереї мистецтв.

Серед врятованих експонатів Олеського замку:

- стародавні неглазуровані рамочні кахлі XII ст. ;
- українські ікони ;
- портрет Миколи Потоцького ;
- чотири портрети Жевуських, врятовані з палацу в Роздолі ;
- мармурове погруддя доби відродження королеви Варвари Радзи

вілл, що померла в 31 рік ;

- натрунні польські портрети ;

- декоративна композиція «Вакх та Аріадна» (худ. Юрій Семигінський, що навчався у Римі в XVII столітті) ;

- разки дерев'яної скульптури ;

- надгробок Анни Сенявської, врятований з руїн замкової каплиці в Бережанах (гіпс, 1574 р., пізній ренесанс) ;

- західноєвропейські гобелени доби бароко та маньєризму («Поліфем», «Одіссей на полюванні», виконані за мотивами твору Гомера «Одіссея»).

Надгробок Анни Сенявської, врятований з руїн замкової каплиці в Бережанах . Знаходиться в Олеському замку

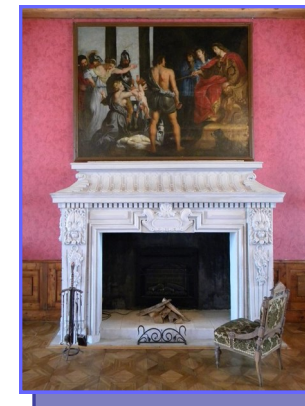
Золочівський замок

“ Замки наші цікаві, просто дуже багато не знають цих замків. Дуже багато люди не бачили, особливо східна Україна, там же нічого не лишилося ” .

Б. Возницький.

Золочівський замок - пам'ятка архітектури, історії і культури XVII ст. національного значення. Збудований як оборонна фортеця. В'їздова вежа, Китайський палац, великий житловий палац та фортифікаційні споруди творять прекрасну ренесансну гармонію. Впродовж віків замок — фортеця, королівська резиденція, панська садиба, тюрма, навчальний заклад. У 1986 р. розпочато реставрацію, і сьогодні він функціонує як відділ Львівської картинної галереї мистецтв "Музей-заповідник Золочівський замок". Разом з Олеським і Підгорецьким замками він входить у туристичний маршрут "Золота Підкова".

Князівський (королівський) камін в Золочівському замку

Підгорецький замок

“ Я завжди згадую, як Петро Перший був в Підгорецькому замку, він був захоплений, по суті, Петро Перший уперше тут побачив Європу. Правда він тоді взяв скульптуру з Підгорецького замку, яка зараз стоїть в Літньому саду. Але після того, що він побачив, Петербург почав будуватися ”.

Б. Возницький

Підгорецький замок - один з найкращих у Європі зразків поєднання ренесансного палацу з бастіонними укріпленнями. Палац називали "польським Версалем"... Замок було збудовано протягом 1635–1640 років під керівництвом архітектора Андреа дель Аква за вказівкою коронного гетьмана Станіслава Конєцпольського. 1940 року, після приходу радянської влади, замок-палац передали Львівському історичному музею. 1997 — стався переломний момент у історії замку — завдяки клопотанням громадськості та праці Бориса Возницького Підгорецький замок передали Львівській галереї мистецтв. Того ж року створено благодійний фонд відродження замку на чолі з Б. Возницьким. У фондах галереї збереглися 85% речей із замку, які планують туди повернути, а відновлений палац перетворити на музей інтер'єрів. 2008 року Підгорецький замок потрапив до “Переліку 100 пам'яток світу, що потребують негайної реставрації”. На сьогоднішній день у Підгорецькому замку – музей, де проводять реставраційні роботи.

Свірзький замок

“ Україна мала найбільше оборонних споруд. Вона просто таке місце займає в Європі, але зараз в Україні залишилося більш-менш під дахом всього 24 замки. Всі вони потребують реставрації. ”

Б. Возницький

Рік заснування замку на невисокому пагорбі серед багnistих боліт і глибоких ставків достовірно невідомий, але початком літочислення для нього прийнято вважати 1427, коли, згідно офіційній хроніці, місто Свірж відвідав польський король Владислав II Ягелло (1352 – 1434), що послужило додатковим поштовхом до подальшого розвитку поселення. Згадки про нього трапляються в архівних документах 1530 року, коли він належав шляхетському роду Свірзьких. Але сучасного вигляду набув з середини XVII століття, з часу переходу його у власність графа Александра Цетнера. Незважаючи на своє вигідне оборонне розташування (замок розташований на горі Белз і був оточений непрохідними болотами, ставками, в пiдніжжі мурів — ровами і звідним мостом), палацовий тип його архітектури навряд чи міг мати серйозне оборонне значення. Відомо, що під час українсько-польської війни в 1648–1654 роках замок не раз здобували козацькі загони. У 1648 році був спалений татарами.

1672 року, під час походу турків на Львів, він витримав турецьку облогу.

Друга світова війна (1939 – 1945) знову перетворює фортецю на руїни. На цей раз тривалий період занепаду розтягнувся на довгих тридцять років.

У 70-х роках XX століття було вирішено використовувати Свірзький замок після реставрації як Будинок творчості архітекторів. Рес-

тавраційні роботи затяглися на кілька років через відсутність стабільного фінансування.

1969 року у Бориса Григоровича Возницького виникла ідея використати як філіал Львівської галереї мистецтв одну зі старовинних фортець краю. Саме для Свірзького замкового комплексу спочатку планувалася доля, яка прославила пізніше серед краєзнавців та турфірм Олеський замок. Та не судилося: приміщення в Свіржі вже використовувалось як Будинок архітектора.

Його називають фанатичним рятівником

світових мистецьких шедеврів...

Найближчий друг Бориса Возницького, мистецтвознавець *Володимир Овсійчук* зауважив: «Скільки не говори про діяння Возницького – всього не окреслиш. Ця людина – новий тип музейного директора. Не стоїк, а динамік. Він спокійно і методично воює з усіма при будь-якій владі і досягає мети. Борис Григорович кілька десятків років підряд проводив експедиції, в яких розшукував забуті пам'ятки. «Понад двадцять років у таких експедиціях ми спали у скиртах. Ми їх дотепер називаємо готелями Возницького», – згадує В. Овсійчук.

Роман Лубківський, письменник, лауреат Національної премії України імені Т. Шевченка про Бориса Григоровича: «Борис Возницький був наділений дивовижним талантом поєднувати спочатку в науковій і творчій уяві, а потім, як мовиться, у «натурі» не лише події, факти, імена і твори, а й різні стилістичні течії, напрями національного мислення, творчі візії, завдяки чому давно минулий історичний час стає часом твоїх сучасників, нащадків. У часовому і географічному просторі Борис Григорович орієнтувався, як Людина, яка піднялася на високу цивілізаційну вершину завдяки невтомній праці, невсипущій

допитливості, дивовижній здатності гуртувати навколо себе людей різних поколінь, різних націй. »

Борис Возницький зробив колосальний внесок не тільки в українську – у світову культуру. Він зробив дуже багато для того, аби популяризувати українське мистецтво у світі, – вважає директор Львівського національного музею ім. Андрея Шептицького *Ігор Кожан*. – Загибель Бориса Возницького – велика втрата для всієї України, не тільки для працівників культури, бо Возницький був і громадським діячем, до якого завжди прислухалися. Люди робили певні висновки, спираючись на життєвий досвід Бориса Григоровича...

Віктор Ющенко, український політик, третій Президент України (2005-2010) :

«Україна втратила одного з кращих своїх синів, а я втратив свого друга. У пам'яті всіх, хто знав цю непересічну і шляхетну людину, він назавжди залишиться енергійним, безкомпромісним, готовим на самопожертву, справжнім ангелом-охоронцем української культурної спадщини.»

До 90-річчя від дня народження Бориса Григоровича Возницького народна кіностудія «Дубно» проводить зйомки багатосерійного фільму про життя Героя України, про його грандіозну роботу, як музеєзнавця і людини, яка варта гідної пошани. Назва майбутньої стрічки - «*Золота підкова Бориса Возницького*». «Фільм розповість не тільки про замки Галичини, які утворюють підкову, а, особливо, про родовід Бориса Возницького, його витоки з Волинської землі, про ті підкови, які він знаходив ще юним в дитинстві на рідній Дубенській землі і ті його підкови, загублені козацькими кінями, повстанськими кінями, які оберігали його скільки могли все життя і він віддячував їм сторицею. Саме вони спонукають нас до роздумів», - розповів співавтор фільму, член Національної спілки письменників України, почесний член Національної спілки краєзнавців України *Микола Іванович Пшеничний*.

Книги авторства Бориса Возницького

Возницький, Б. Г. Львівська галерея мистецтв. Палац Потоцьких / Б. Возницький. - Львів : Центр Європи, 2006. - 36 с. : ілюстр.

Возницький, Б. Г. Автопортрет на тлі часу / Б. Возницький. - Львів : Центр Європи, 2006. - 48с. : 4 окр. арк. фотогр., фотоілюстр.

Возницький, Б. Г. Микола Потоцький, староста канівський та його митці архітектор Бернард Меретин і сницар Іоанн Георгій Пінзель / Б. Возницький. - Львів : Центр Європи, 2005. - 159 с. : фотогр., репрод. - Бібліогр.: с.150-159. - На обкл.: М. Потоцький, Б. Меретин, І. Г. Пінзель.

Возницький Б. Г. Каплиця Боїмів у Львові. — Львів : Каменярь, 1979. - 49 с.

Возницький Б. Г. Олеський замок. — Львів, 1978. — 143 с.

Пінзель, Іоанн Георг. Іоанн Георг Пінзель. Скульптура. Перетворення : альбом / Пінзель, Іоанн Георг ; авт. текстів Б. Возницький, Т. Возняк, Д. Клочко. - Київ : Грані - Т, 2008. - 152 с. : фотоілюстр.

Статті Бориса Возницького

Возницький, Б. "Прошу пам'яті душі моєї" / Б. Возницький // Галицька Брама. - 1999. - № 1-2. - С. 26.

Возницький, Б. "У світі такого дива немає" : [Скульптура Іоана Георгія Пінзеля] / Б. Возницький // Укр. культура. - 1995. - № 11-12. - С. 26-28.

Возницький, Б. Не цілком таємно : про відкриття Олеського замку / Б. Возницький // Галицька брама. - 2000. - № 12. - С. 2-4.

Возницький, Борис. Китайський палац - пелюстка сакури на Україні / Б. Возницький // Артклас. — 2006. - № 1-2. - С. 160-161.

Возницький, Борис. Каплиця Боїмів / Б. Возницький // Артклас. - 2006. - № 1-2. - С. 128-131.

Возницький, Борис. Львівська Галерея Мистецтв / Б. Возницький // Артклас. - 2003. - № 1. - С. 20-25.

Возницький, Борис. Майстер Пінзель : проблеми візантинізму у львівській пізньобароковій пластиці другої половини XVIIIст. / Б. Возницький // Дзвін. - 1998. - № 10. - С. 157-160.

Возницький, Борис. Мечислав Гембарович - на службі науки і культури / Б. Возницький // Галицька Брама. - 1996. - № 11. - С. 6.

Возницький, Борис. Музей Іоана Пінзеля : Музей сакральної скульптури XVIII ст. / Б. Возницький // Артклас. - 2006. - № 1-2. - С. 172-185.

Возницький, Борис. Музей-садиба Маркіяна Шашкевича / Б. Возницький // Артклас. - 2006. - № 1-2. - С. 154.

Возницький, Борис. Таємничі сюжети Другої світової війни : Микола Кузнецов - правда і неправда про нього, вигадки і свідомі перекручування / Б. Возницький // Дзвін. - 2009. - № 7. - С. 99-107.

Возницький, Борис. Хранитель / Б. Возницький ; розмову вела У. Глібчук // Міжнародний туризм. - 2007. - № 3. - С. 124-128.

Статті про Бориса Возницького

Анчишкіна, Леокадія. Борис Возницький і доля Китайського палацу в Золочеві : [діяльність реставратора пам'яток культури] / Л. Анчишкіна // Образотворче мистецтво. - 2010. - № 2-3. - С. 74-76. - Бібліогр.: с. 76.

Березовська, Ірина. Нам його так бракує... : у Винниках до початку травня можна оглянути дві виставки під спільною назвою "Врятовані скарби. Пам'яті Бориса Возницького присвячується" / І. Березовська // Львівська пошта. - 2014. - № 42. - С. 14.

Васюнець, Наталія. Справді найбагатший українець : цінності, за які він відповідає, коштують 36 мільярдів євро / Н. Васюнець // Експрес. - 2011. - № 40. - С. 10.

Вдовиченко, Галина. Тихий голос Возницького / Г. Вдовиченко // Високий замок. - 2013. - № 74. - С. 13.

Возницький, Борис. Борис Возницький: " У мене таке життя, що не знаю, де сьогодні ночуватиму..." / розмовляла Оксана Зьобро // Високий Замок. - 2011. - № 70. - С. 13.

Возницький, Б. Привиди у замках не сміють потривожити його... : Б. Г. Возницькому - 80! / Б. Возницький ; розмову вела Т. Костенко // Високий Замок. - 2006. - 15 квіт. - С.11.

Гузьо, Галина. Без нього осиротіють замки і музеї... : трагічно загинув Герой України, людина-легенда Борис Возницький / Г. Гузьо // Високий Замок. - 2012. - № 93. - С. 1, 3.

23 травня трагічно пішов з життя Возницький Борис Григорович // Культура і життя. - 2012. - № 21. - С. 3.

Ільїна, Марічка. В Україні заснували премію імені Бориса Возницького : нагороду вручатимуть особистостям, які зробили вагомий внесок у розвиток музейної справи / М. Ільїна // Львівська пошта. -2013. - № 35. - С. 11.

Ільїна, Марічка. Наступник Бориса Возницького : Олесь Пошивайло став першим лауреатом премії ім. Б. Возницького "За вагомий вне-

сок у розвиток музейної справи України" / М. Ільїна // Львівська пошта. - 2013. - № 106. - С. 11.

Інжуватова, Христина. Замки осиротіли : у ДПТ загинув директор Львівської галереї мистецтв, Герой України Борис Возницький / Х. Інжуватова // Україна молода. - 2012. - № 74. - С. 13.

Мельник, Оксана. Рік без Бориса Возницького : сьогодні панахидою на могилі і низкою заходів львівська громада вшанує світлу пам'ять видатного музейника / О. Мельник // Урядовий кур'єр. - 2013. - № 90. - С. 8.

Мельник, Оксана. Безцінні скарби Бориса Возницького : сьогодні видатному музейникові, Герою України виповнюється 85 років / О. Мельник // Урядовий кур'єр. - 2011. - № 70. - С. 12.

Мельник, Оксана. Велич і злидні українського версалу : тут зупинявся Оноре де Бальзак, гостювали найтитолованіші магнати Європи, а за часів Союзу була туберкульозна лікарня / О. Мельник // Урядовий кур'єр. - 2010. - № 106. - С. 5.

Разінкова-Возницька, Лариса. "Для мене слово батька було завжди законом" : [інтерв'ю з директором Львівської Національної галереї мистецтв про її батька Бориса Возницького, Героя України] / Л. Разінкова-Возницька // Дзвін. - 2015. - № 1. - С. 96-99.

Разінкова-Возницька, Лариса. Лариса Разінкова-Возницька: "Для мене завжди слово батька було законом" : донька про батька / Л. Разінкова-Возницька ; спілкувався Богдан Залізняк // Нова Неділя. - 2014. - № 5. - С. 4.

Разінкова-Возницька, Лариса. Лариса Різінкова-Возницька: "Для мене слово батька - закон" / Л. Разінкова-Возницька ; спілкувався Богдан Залізник // Слово Просвіти. - 2014. - № 7. - С. 14.

Тунік-Чорна, Юлія. Секретний "космодром" біля Олеського замку : коридори монастиря ордену капучинів - досі "за завісою" / Ю. Тунік-Чорна ; фото автора // Експрес. - 2010. - № 60. - С. 6.

Устиловська, Інна. Лаври для хранителя : експерти премії імені Возницького із 16 музеїв нагородили найпопулярніший / І. Устиловська // Україна молода. - 2015. - № 53. - С. 13.

Вебліографія

Борис Возницький: "За 30 років ми зібрали артефактів на 17 млрд євро" [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] // Історична правда : [сайт]. - Електрон. дані. - Режим доступу : <http://www.istpravda.com.ua/articles/4fbcf6cb1037c/> (дата звернення: 22.04.15). - Назва з екрана.

Возницький Борис Григорович [Електронний ресурс] : [біографічні відомості, діяльність] // Вікіпедія : [сайт]. - Електрон. дані. - Режим доступу : http://uk.wikipedia.org/wiki/Возницький_Борис_Григорович (дата звернення: 22.04.15). - Назва з екрана.

Борис Возницький [Електронний ресурс] : [біографічні відомості, діяльність] // Українці в світі : [сайт]. - Електрон. дані. - Режим доступу : <http://www.ukrainians-world.org.ua/peoples/fab187cc2112106a/> (дата звернення: 22.04.15). - Назва з екрана.

Возницький Борис Григорович [Електронний ресурс] : [біографічні відомості, діяльність] // Національна академія мистецтв України : [сайт]. - Електрон. дані. - Режим доступу : <http://academia.gov.ua/sites/>

Voznytskyy/Voznytskyy.htm (дата звернення: 22.04.15). - Назва з екрана.

16 квітня. Борис Возницький : український арт-календар [Електронний ресурс] : [інформація] // LB.ua : [сайт]. - Електрон. дані. - Режим доступу : http://blogs.lb.ua/art_calendar/302073_16_kvitnya_boris_voznitskiy.html (дата звернення: 22.04.15). - Назва з екрана.

Нагороди та відзнаки Б. Г. Возницького :

1972 р. - заслужений працівник культури України

1984 р. - заслужений діяч польської культури

1990 р. - лауреат Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка

1990 р. – лауреат премії ім. Я. Кохановського

1995 р. - президент Українського національного комітету Міжнародної ради музеїв, представник українських музеїв у ЮНЕСКО.

1997 р. – нагороджений Почесною відзнакою Президента України.

1997-1998 рр. - член Ради з питань збереження національної культурної спадщини

1998 р. - доктор наук Краківської вищої педагогічної школи

2005 р. - Герой України (з врученням ордена Держави)

2005-2008 р. -член Комітету національних премій України ім. Т. Г. Шевченка

2001 р. ; 1996 р. – нагороджений орденом «За заслуги» II і III ступенів

2004 р. - нагороджений Хрестом Командора (Польща)

2010 р. - нагороджений Хрестом Івана Мазепи

2006 р. - нагороджений Золотою медаллю АМУ

2011 р. - нагороджений ювілейною медаллю "20 років незалежності України"

Б. Возницький - академік Української академії мистецтв, член Спільноти художників України, член Національної ради з питань культури і духовності при Президентові України.

12 квітня 2013 року Львівській національній галереї мистецтв присвоєно ім'я Б. Г. Возницького.

Зміст

<i>Легенда музейного світу.....</i>	<i>с. 3</i>
<i>Біографічні перипетії</i>	<i>с. 4</i>
<i>Хто ж такий Борис Григорович Возницький?.....</i>	<i>с. 6</i>
<i>Борис Возницький – охоронець замків України.....</i>	<i>с. 8</i>
<i>- Олеський замок-музей.....</i>	<i>с. 8</i>
<i>- Золочівський замок.....</i>	<i>с. 10</i>
<i>- Підгорецький замок.....</i>	<i>с. 11</i>
<i>- Свірзький замок.....</i>	<i>с. 12</i>
<i>Його називають фанатичним рятівником світових мистецьких шедеврів... ..</i>	<i>с.13</i>
<i>Книги авторства Бориса Возницького.....</i>	<i>с.15</i>
<i>Статті Бориса Возницького.....</i>	<i>с. 15</i>
<i>Статті про Бориса Возницького.....</i>	<i>с. 16</i>
<i>Вебліографія.....</i>	<i>с.19</i>
<i>Нагороди та відзнаки Б. Г. Возницького.....</i>	<i>с. 20</i>

